

## Verslag Domaine des Iles 1 – 8 mei 2009.

Voor we het weten is het 5 mei als wij rond de middag net als Eric en Eelco, met boot en hark al onze stekken aanharken om rond 19.00 uur onze hengels uit te varen. Na een half uur rommelen liggen de spullen op scherp. We eten sla en brood met gebakken rundertartaar, als Hans vd V zijn middelste hengel met een enkel piepje meldt dat er vis in de buurt is. We nemen plaats op het bankje, maar er gebeurt niets. De gewichten van zijn swingers staan in de zwaarste stand en daar probeer ik wat aan te doen, om de druk op de lijn wat lichter te maken.

Eerst de middelste en dan de rechter swinger. Terwijl ik aan het gewicht draai om het wat naar voren te schuiven zie ik de middelste swinger met een tikje, zonder geluid, omhoog komen en in een reflex sla ik de hengel aan. Hans roept nog licht ontstemd... He lul, sla je niet een beetje te vroeg, waarop ik geïrriteerd antwoord, hier heb je je hengel. Ik was zelf ook wel wat geschrokken van mijn actie. Ik vraag aan Hans of er wat aanzit, hetgeen hij ontkennend beantwoordt. Shit denk ik nog hij had gelijk. Nee er zit toch wat aan, hoor ik. En in een rap tempo zie ik de lijn als een raket naar de andere kant van de landtong opstomen. Slip dicht, roep ik, anders zijn we kansloos. Hans doet verwoedde pogingen de vis af te stoppen, want de vis is op snelheid. Op 2 meter van de kant slaat de vis een kolk en draait onze kant op. Dat 2 keer slikken was goed hoorbaar, en ik slik nog een keer als ik de vis over haar flank zie draaien. Slip open en rustig drillen. Holy cow. Hans had het nog niet door, maar als de vis voor de 2e keer draait weet ook hij genoeg. Groot is dan ook onze vreugde als de vis 2 minuten later in het net beland. Dan komt de vis uit het water, springen de tranen ons in de ogen en is de rest net een roes; fototoestel en video, worden klaar gezet, en een weegschaal die doorslaat tot 28K. Achtentwintig kilo, je gelooft het niet. Na een prachtige foto en video sessie gaat de vis terug. Als zij het net verlaat draait zij links om, blijft even liggen, waarbij haar staart boven water komt, ze laat nog 1 keer haar mooie lijf zien, zwaait nog een keer en verdwijnt dan langzaam in de diepte. Tja dan is het toch even stil en zijn er geen worden om te bevatten wat je net meemaakt.

We worden weer op aarde gebracht door een licht brommend geluid, de voerboot van Eric en Elco brengt ons twee koningsbiertjes, gouwe gasten zijn het.



Cheers mates. Hans & Hans.